

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123232995
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123232995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., štátna občianka SR, o zaplatenie 283,08 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 46Csp/31/2023-117 zo dňa 26. februára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu potvrdzuje.

Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepripisuje.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania okresný súd považoval za preukázané, že právny predchodca žalobcu (D. D., E.) a žalovaná uzavreli na diaľku zmluvu o splátkovom úvere, o ktorej vydal veriteľ dňa 27.6.2020 potvrdenie. Z obsahu zmluvy vyplýva záväzok veriteľa poskytnúť žalovanej splátkový úver č. 517433479 vo výške 300,- Eur pri úrokovej sadzbe 19,5 % ročne a výsledne sadzbe 17,5 % ročne v deň poskytnutia úveru, úroku z omeškania 5 % ročne. Úver bol vyplatený na účet žalovanej jednorazovo. Ďalej z potvrdenia vyplýva počet splátok 24 vo výške 16,05 Eur, deň splatnosti 13.deň v mesiaci, splatnosť prvej splátky 13.8.2020 a splatnosť poslednej splátky 13.7.2022. RPMN predstavuje 26,93 %, celková čiastka spojená s úverom je 384,91 Eur a poplatok za poistenie k úveru je 0,98 Eur, pričom tvorí súčasť splátky. Podľa splátkového kalendára je výška mesačných splátok 1. až 23. v sume 16,05 Eur a splátky č. 24 vo výške 15,76 Eur. Listom označeným ako Výzva zo dňa 8.7.2022, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 219,98 Eur a je povinná je uhradiť do 15 dní od doručenia výzvy. Zároveň ju poučil o tom, že v prípade neuhradenia dlhu, bude úver vyhlásený za splatný. Výzva bola doručovaná žalovanej a vrátená veriteľovi neprevzatá dňa 14.8.2022. Listom zo dňa 10.8.2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru ku dňu 9.8.2022, pričom dlh predstavuje 355,52 Eur vrátane príslušenstva. Uvedenú sumu žiadal uhradiť do 15 dní na účet veriteľa. Uvedenú výzvu doručoval žalovanej a vrátená veriteľovi s označením adresát neznámy dňa 15.8.2022. Listom označeným ako Výzva zo dňa 9.9.2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje k 9.9.2022 sumu 356,05 Eur a vyzval ju na úradu dlžnej sumy s tým, že banka je oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. Výzva bola doručovaná žalovanej a vrátená veriteľovi s označením adresát neznámy dňa

14.9.2022. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2022 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že svoju pohľadávku titulom Úveru na čokoľvek cez Internetbanking č. 5171433479 postúpil na žalobcu. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.12.2022 vyplýva, že spoločnosť D. D., E. postúpila svoje pohľadávky zo zmlúv o úvere a debetných zostatkov na žalobcu. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky vyplýva suma istiny 270,11 Eur, úroky z úveru 0,- Eur, úroky z omeškania 0,- Eur a poplatky vo výške 0,- Eur. Pokusom o zmier zo dňa 26.6.2023 žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy 270,11 Eur, zmluvného úroku 7,81 Eur a nákladov právneho zastúpenia v sume 83,70 Eur najneskôr do 6.7.2023. V prípade neuhradenia dlhu, pristúpi k súdnemu vymáhaniu pohľadávky. Expedovanie zásielky vyplýva z priloženého podacieho hárku. Z výpisu z úveru vyplýva čerpania úveru vo výške 300,- Eur dňa 27.6.2020 a úhrady vykonané žalovanou v sume 89,03 Eur. Z výpisu tiež vyplýva, že žalovaná riadne uhradila iba prvé tri splátky úveru, od splátky splatnej v mesiaci december 2020 do mesiaca apríl 2021 uhradila iba splátky poplatku a tiež uhradila ďalšie dve splátky v sume 16,43 Eur dňa 14.5.2021 a 29.6.2021. Následne už žiadnu platbu nevykonala. Súd považoval medzi stranami za nesporné tvrdenie žalobcu, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za nepreukázané súd považoval základné hmotnoprávne podmienky konania, t. j. či je žalobca aktívne legitimovaný, pričom vo vzťahu k aktívnej vecnej legitimácii citoval z rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009. Z vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Právnym predchodcom žalobcu neboli dodržané zákonné podmienky pre predčasné zosplatnenie úveru. Podľa prvostupňového súdu bolo nepochybné, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ okrem iného sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. Rozhodujúce je, či v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškaní s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak však spotrebiteľ zaplatí zmeškané splátky pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné. Účelom je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pre tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie dlhu. Z uvedeného je zrejmé, že výzva podľa ust. § 53 ods. 9 musí byť jasná a určitá, aby spotrebiteľ nadobudol vedomosť, s ktorou konkrétnou splátkou je v omeškaní viac ako tri mesiace, aby sa prípadným zaplatením omeškanej splátky mohol účinne vyhnúť zosplatneniu celej pohľadávky. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 8.7.2022 oznámil žalovanej, že doteraz neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere zo dňa 27.6.2020 a jej dlh predstavuje 219,98 Eur. Zároveň vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu pred dátumom splatnosti. Následne výzvou zo dňa 10.8.2022 oznámil, že pohľadávka zo zmluvy zo dňa 27.6.2020 je splatná k 9.8.2022 a pohľadávka zo zmluvy je v sume 355,52 Eur, pričom je splatná do 15 dní. Takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 OZ. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace, a teda pre ktorú splátku úver veriteľ zosplatnil. Ani prípadná výzva súdu na doplnenie skutkových tvrdení žalobcu, by tento nedostatok nezhojila. Predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejmé splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu

dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Taký právny úkon, ktorým obchodná spoločnosť F., E. zosplatnila celý úver (teda predčasné zosplatnenie), z ktorého nebolo ani s prihliadnutím na ostatné žalobcom produkované listiny zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku bol úveru zosplatnený, súd potom posúdil ako neurčitý právny úkon a s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka pre jeho neurčitosť aj neplatný právny úkon. Aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu (aj budúcich pohľadávok), aby bol tento dlh celý splatný, nakoľko s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/234/2018, banky nemôžu na nebankový subjekt postupovať „živé úvery“ (ale len úvery, resp. ich časť, ktoré sú 90 dní po splatnosti). Neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky aj s poukazom na ustanovenie § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého nemožno postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru predtým, ako sa stane splatnou pred termínom konečnej splatnosti (k tomu pre neplatnosť zosplatňovacieho úkonu v predmetnom prípade neprišlo). Súd však dospel k záveru, že v zmluve je určená konečná splatnosť dňa 13.7.2022 a pohľadávka D., E. bola postúpená zmluvou zo dňa 13.12.2022, t.j. po konečnej splatnosti úveru. Reálne tak právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu pohľadávku síce po dátume splatnosti úveru, avšak titulom neplatného zosplatnenia tohto úveru. Žalobca si tak mohol v konaní uplatniť nie zosplatnený dlh z úveru, ale iba jednotlivé dlžné splátky, nakoľko k zosplatneniu úveru došlo de facto až po konečnej splatnosti samotného úveru (t.j. k 9.8.2022, a to neplatne). Pokiaľ teda D., E. postupovala na žalobcu pohľadávku z úveru, ktorý pre neplatnosť predčasného zosplatnenia nebol v čase postúpenia pohľadávky splatný, také postúpenie pohľadávky banky je pre rozpor so zákonným ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neplatné. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah, alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom, pričom výklad nemôže dopĺňať právny úkon. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná aj pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 OZ a s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Navyše, ani v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa neuvádza, pre ktorú nesplnenú splátku veriteľ žiada o zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 OZ, uvádza sa len, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku, preto vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 6.606,03 EUR. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia k hociktojej omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je nutné, aby v upozornení spotrebiteľa ako dlžníka bolo konkretizované, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatnenia úveru. (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 23.03.2022, sp. zn. 7CoCsp/1/2022). Ďalej okresný súd odkázal na totožné rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 6CoCsp/14/2023 zo dňa 29.6.2023. Žalovaná tak ani nemala možnosť vyhnúť sa predčasnému zosplatneniu úveru zaplatením omeškanej splátky, nakoľko nemala vedomosť o tom, ktorá splátka je tá, pre ktorú sa veriteľ rozhodol uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Navyše aj z označenia predmetnej výzvy, tretia upomienka - pokus o zmier, mohla žalovaná ako spotrebiteľ nadobudnúť mylnú predstavu, že sa nejedná o (poslednú pred zosplatnením) výzvu v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, ale snahu veriteľa o zmierne vyriešenie veci, keďže z označenia je zrejmé, že sa jedná o v poradí tretiu upomienku/výzvu. Banka využila možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ktoré však súd posúdil ako neplatné pre nedodržanie zákonom stanovených podmienok. Pokiaľ nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný. Splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Právny predchodca žalobcu však mohol postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ. Pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené aj pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ktoré v danom prípade neboli splnené. Žalobca je povinný dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Keďže súd nemal preukázanú základnú podmienku pre postúpenie pohľadávky, splatnosť spotrebiteľského úveru, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie mal vecný dopad na výsledok sporu v podobe zamietnutia žaloby. Nakoľko však v prejednávanej veci došlo k postúpeniu pohľadávky po dátume konečnej splatnosti úveru, žalobca by mal nárok na jednotlivé omeškané splátky úveru. Súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na vyhovieť žalobe, nakoľko žalobca si uplatnil nárok titulom zosplatnenej pohľadávky, nie z jednotlivých omeškaných splátok úveru. V tomto smere súd poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoCsp/49/2021. S ohľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca z dôvodu, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ďalej z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí a nakoniec z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca uvádza súdu, že postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 10.08.2022 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje ku dňu 09.08.2022. Postupca toto svoje právo využil po omeškaní žalovaného s platením splátok po dobu troch mesiacov a po upozornení žalovaného na možné uplatnenie tohto práva. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (t. j. po omeškaní s platením splátok po dobu troch mesiacov a po upozornení žalovaného na možné uplatnenie tohto práva, v ktorom bol žalovaný taktiež vyzvaný v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením úveru k dobrovoľnej úhrade omeškaných splátok) a zároveň v súlade s ust. § 565 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu práva podľa ust. § 565 OZ predchádzala po dobu 3 mesiacov za splnenia podmienky 3-mesačného omeškania s ohľadom na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, t. j. pre nesplnenie splátky splatnej dňa 13.04.2022. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatnenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Žalobca si v tejto súvislosti dovoľuje uviesť, že pri plnení v splátkach upravuje oprávnenie veriteľa požiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky ust. § 565 OZ a v prípade spotrebiteľských sporov aj ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalobca zastáva názor, že postupca v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ. V súlade s ust. § 565 OZ (za súčasného splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ) postupca podaním zo dňa 10.08.2022 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ uplatnil právo na zaplatenie všetkých splátok pre neplnenie splátkového kalendára, v dôsledku čoho sa stal úver splatným v celom rozsahu. V žiadnom ohľade sa žalobca nemohol stotožniť s právnym názorom súdu, v zmysle ktorého je pred uplatnením tohto práva potrebné špecifikovať, pre nesplnenie ktorej splátky je toto právo uplatnené, resp. s ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania (či už vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ, t. j. vo výzve pred zosplatnením, ako ani vo výzve zo dňa 10.08.2022, ktorou došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru), nakoľko to nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu – resp. naopak, bolo by to úplne nadbytočné, keďže v zmysle ust. § 565 OZ nemožno toto právo uplatniť pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva po dobu 3-mesiacov za splnenia podmienky v ust. § 53 ods. 9 OZ s ohľadom na aktuálny judikatórny vývoj NS SR (nakoľko po splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky toto právo zaniká). Ak súd prvej inštancie vyložil toto ustanovenie tak, že v spotrebiteľských veciach je právo podľa ust. § 565 OZ potrebné využiť tak, že v podaní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedie, pre ktorú splátku plánuje vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru – potom podľa názoru žalobcu vykladá ust. § 565 OZ contra legem, nakoľko takýto výklad z uvedeného ustanovenia v žiadnom prípade nevyplýva a navyše ust. § 53 ods. 9 OZ vôbec neukladá do kedy je takéto právo postupca oprávnený využiť. K záverom okresného súdu o neurčitosti právneho úkonu postupcu, ktorým došlo k upozorneniu žalovaného v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ pred mimoriadnou splatnosťou úveru z dôvodu absencie špecifikácie splátky, pre ktorú sa rozhodol veriteľ zosplatniť úver, žalobca poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít. Odvolávajúci sa na doslovné znenie rozhodnutia súdov vyššej inštancie, žalobca zhodne zastáva právny názor, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť vo výzve pred mimoriadnou splatnosťou úveru, s ktorou splátkou/ami je dlžník v omeškaní a ani iných jednostranných úkonov konkrétne, ktorá splátka mimoriadnu splatnosť vyvolala. Takáto špecifikácia splátky by bola navyše nadbytočná – keďže z platnej právnej úpravy a judikatórneho vývoja NS SR jednoznačne vyplýva, že veriteľ môže úver zosplatniť len pre splátku, ktorá bezprostredne predchádza zosplatneniu po dobu 3 mesiacov, avšak na účely premlčania plyní premlčacia doba plyní po uplynutí 3 mesiacov od splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala. Veriteľ si teda nemôže „vybrať“ pre nesplnenie ktorej splátky toto právo plánuje uplatniť (ako nesprávne vykladá súd prvej inštancie), ale je potrebné skúmať, či veriteľ splnil podmienky v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ v spojitosti s ust. § 565 OZ, čo sa v tomto prípade stalo a ide výslovne a právne posúdenie a výklad uvedených ustanovení. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel, prípadne rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, predmetného spisového materiálu, ako aj obsahu odvolania žalobcu, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre právne posúdenie veci a po vykonaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k správny skutkovým a právnym záverom, ktoré náležite podrobným spôsobom v zmysle § 220 ods. 2 CSP odôvodnil. Odvolací súd sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, v celom rozsahu stotožnil.

5. Napokon k jednotlivým odvolacím námietkam dodáva odvolací súd nasledovné. Žalobca namieta nesprávne posúdenie veci prvostupňovým súdom v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je pred uplatnením práva potrebné špecifikovať, pre nesplnenie ktorej splátky je toto právo uplatnené, resp. s ktorou konkrétnou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania (či už vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ, t. j. vo výzve pred zosplatením, ako ani vo výzve zo dňa 10.08.2022, ktorou došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru). Žalobca zastáva názor, že uvedený postup nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu – resp. naopak, bolo by to úplne nadbytočné, keďže v zmysle ust. § 565 OZ nemožno toto právo uplatniť pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva po dobu 3-mesiacov za splnenia podmienky v ust. § 53 ods. 9 OZ s ohľadom na aktuálny judikatórny vývoj NS SR (nakoľko po splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky toto právo zaniká). Ak súd prvej inštancie vyložil toto ustanovenie tak, že v spotrebiteľských veciach je právo podľa ust. § 565 OZ potrebné využiť tak, že v podaní pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ uvedie, pre ktorú splátku plánuje vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru – potom podľa názoru žalobcu vykladá ust. § 565 OZ contra legem, nakoľko takýto výklad z uvedeného ustanovenia v žiadnom prípade nevyplýva a navyše ust. § 53 ods. 9 OZ vôbec neukladá do kedy je takéto právo postupca oprávnený využiť.

6. V kontexte uvedeného odvolací súd konštatuje, že podľa právnej teórie je nesprávnym právnym posúdením veci situácia, kedy na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, obsah právnej normy nesprávne interpretoval alebo ju nesprávne aplikoval. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z., preto odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol také právne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

7. Súd prvej inštancie aplikované zákonné normy aj správne interpretoval, konštatujúc, že predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru je právom veriteľa a uvedené je v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok v § 53 ods. 9 OZ. Práve z dôvodu, že sa jedná o právo veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (toto môže využiť podľa vlastného uváženia ku ktorejkoľvek omeškanej splátke za splnenia podmienok § 53 ods. 9 OZ), je potrebné konkretizovať, ku ktorej omeškanej splátke využíva svoje právo predčasného zosplatenia úveru. Preto z jednostranného právneho úkonu veriteľa by malo byť zrejmé splnenie podmienok v citovanom ustanovení. V zmysle § 53 ods. 9 OZ vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, t.j. jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 OZ, pretože dlžník je v omeškani so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 OZ, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 OZ. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 OZ vyplýva požiadavka určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 OZ týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu.

8. Odvolací súd konštatuje, že námietky žalobcu o tom, že zákon v § 53 ods. 9 OZ nevyžaduje určenie konkrétnej splátky sú nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou platnosti výzvy podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, keď v odôvodnení konštatoval, že z výzvy žalobcu, ktorou upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nevyplýva, s ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako 3 mesiace.

9. Na argument odvolateľa, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť, konkrétne ktorá splátka je považovaná za omeškanú, a že takáto špecifikácia splátky by bola navyše nadbytočná, odvolací súd zdôrazňuje, že § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ je prejavom právnej ochrany dlžníka ako slabšej strany v spotrebiteľských sporoch. Samotným cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zneužívaniu predčasnej splatnosti pohľadávky v režime § 565 OZ, ktorý bol sám osebe

ustanovený pomerne prísne, zákonodarca v čl. I novelizačnom bode 5 zákona č. 379/2008 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, zaviedol predmetné ustanovenie, ktorého osobitnú úpravu a nevyhnutnosť jej prijatia z vecného hľadiska odôvodnil nasledovne: „Úprava straty výhody splátok v spotrebiteľských veciach podľa § 565 Občianskeho zákonníka vytvára v praxi neprímerané situácie“. V tomto prípade pri ochrane dlžníka stanovenej zákonom ide práve o to, aby dlžník mal možnosť odvrátiť zosplatnenie celého úveru uhradením konkrétnej splátky. Preto je aj odvolací súd toho názoru, že je potrebné špecifikovať konkrétnu splátku, pre ktorú sa má úver zosplatniť, aby mohol spotrebiteľ tento účinok odvrátiť.

10. Vo vzťahu k argumentu žalobcu, ktorým poukázal na rozhodovaciaj prax NS SR, odvolací súd konštatuje, že ide o rozhodnutia, v ktorých sa Najvyšší súd nevyjadroval k obsahu samotnej výzvy. K označeným rozhodnutiam krajských súdov konštatuje, že nie je viazaný ich právnym názorom. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP nie je daný.

11. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že vada predpokladaná v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je vadou skutkovou. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor, a aj z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP.

13. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre právne posúdenie predmetnej sporovej veci a meritórne rozhodnutie súdu. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP, majúci za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno súdu prvej inštancie v tomto smere nič vyčítať.

14. Konkrétne k odvolacím námietkam žalobcu a na doplnenie a potvrdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovne: Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 8.7.2022 oznámil žalovanej, že doteraz neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere zo dňa 27.6.2020 a jej dlh predstavuje 219,98 Eur. Zároveň vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu pred dátumom splatnosti. Následne výzvou zo dňa 10.8.2022 oznámil, že pohľadávka zo zmluvy zo dňa 27.6.2020 je splatná k 9.8.2022 a pohľadávka zo zmluvy je v sume 355,52 Eur, pričom je splatná do 15 dní. Žalobca videl nesprávnosť skutkových zistení v tom, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že takto koncipovaná výzva podľa názoru súdu nespĺňa zákonné požiadavky tak, ako to má na mysli ust. § 53 ods. 9 OZ. Takáto výzva je neurčitá a nezrozumiteľná. Žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal využitie práva svojho právneho predchodcu na predčasné zosplatnenie zvyšku úveru. Nemohlo tak dôjsť ani k predčasnej splatnosti peňažného záväzku. Z výzvy nevyplýva, ktorou splátkou sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním úveru dlhšie ako tri mesiace, a teda pre ktorú splátku úver veriteľ zosplatnil. Výška splátky podľa zmluvy predstavovala 16,05 Eur mesačne. V zmysle uvedenej výzvy spotrebiteľ, aby sa vyhol mimoriadnemu zosplatneniu úveru, mal uhradiť veriteľovi pohľadávku 219,98 Eur, pričom táto predstavovala viac ako trojnásobok splátky. Z výzvy nevyplýva, s ktorou konkrétnou splátkou bol žalovaný v omeškaní a ktorú konkrétnu splátku veriteľ požadoval od žalovaného ako spotrebiteľa zaplatiť, tak, aby predišiel vyhláseniu predčasnej splatnosti. Pôvodný veriteľ tak neumožnil žalovanému sa riadne brániť, zabrániť vyhláseniu predčasnej splatnosti, nakoľko predídeniu vyhlásenia predčasnej splatnosti veriteľ požadoval zaplatiť viac ako jednu splátku, čo je v rozpore s § 53 ods. 9 OZ. Z tohto právneho úkonu napokon nie je ani možné určiť, či bol spotrebiteľ vôbec v omeškaní s nejakou splátkou po dobu 3 mesiace alebo nie, a teda, či vôbec boli splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto nie je daný.

15. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konštatuje, že táto je nedôvodná. Uvedenú námietku aplikoval žalobca vo vzťahu k skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu bez vymedzenia procesného postupu, ktorý by bol

porušením jeho práv. Odvolací súd konštatuje, že v procesnom postupe súdu prvej inštancie nezistil taký postup, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nesprávny, a ktorý by mal dopad na práva žalobcu. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP preto nie je daný.

16. Z vyššie uvedených dôvodov bolo odvolanie žalobcu posúdené ako nedôvodné. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, a preto by mu patrila náhrada trov konania, nakoľko mu však v konaní žiadne trovy nevznikli, tak mu odvolací súd náhradu trov konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)
- Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)